

ikke lovlig? Tidligere var det umuligt at straffe de Kvinder, der ernærede sig ved Utugt, for Løsgængereri; de kunne jo ikke blive Løsgængere, naar de vare indespærrede i Bordeller, men ogsaa efter den senere Ordning, efter hvilken det tvungne Ophold i Bordel er opgivet, var det umuligt, idet vedkommende er pligtig at opgive sit Opholdssted og til visse Tider skal indfinde sig til Visitation; alle disse Bestemmelser udelukke, at Skøger kunne straffes efter Løsgængerloven, i alt Fald for deres Vedkommende, som ere undergivne Polititilsyn, uanset om de bo i Bordeller. Men saaledes som Forholdene blive efter de Herrers Forslag, paatrænger der sig først og fremmest det væsentlige, allerede berørte Spørgsmaal: Er det lovligt eller ulovligt, at Kvinder drive erhvervsmæssig Utugt. Jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at det maa være lovligt; thi naar den Straf, som Loven tidligere har sat, udtrykkelig hæves, ligger det nær deraf at slutte, at Erhvervet bliver lovligt. Ganske vist har Loven et andet Udtryk, nemlig „uden Skade for det almindelige“, det bruges i Flæng med „ulovligt“, og det er jo unægtelig tvivlsomt, om nogen vil driste sig til at sige, at Utugtserhvervet ikke er skadeligt for det almindelige; men vi bør dog undersøge begge Eventualiteter hver for sig; vi maa se paa Sagen baade under den Forudsætning, at Erhvervet er lovligt, og at det er ulovligt. Hvis det er lovligt, vil man komme til nogle ret uhyggelige Forhold. Vedkommende Kvinde indkaldes altsaa og skal oplyse, om hun har tilstrækkeligt af sit „lovlige“ Underhold; jeg behøver ikke at opholde mig ved, hvilke Konsekvenser det vil føre til, og hvor uappetitligt det vil være for vedkommende Politimester, der skal gennemgaa hendes Bøger og se, hvad hun har i Indtægt, jeg skal blot henvise til, at hvis det viser sig, at hun ikke har tilstrækkeligt til sit Underhold, skal han ifølge § 2 anvise hende mere. Jeg er bange for, at hvis Politimesteren vilde rette sig efter Ordlyden i § 2 i Løsgængerloven og vilde anvise hende mere af hendes „lovlige“ Erhverv, vilde han blive straffet for Rufferi baade efter den gældende og den foreslaaede Lov. Jeg tror derfor, at det vil føre til temmelig urimelige og haabløse Tilstande at ville anse Utugtserhvervet for at være lovligt. Men det vil sandelig ikke gaa bedre, hvis man bekvemmer sig til at gaa ud fra, at Utugtserhvervet ikke er lovligt. For saa vidt det *ikke* er lovligt, er det alligevel strafrit, og den Skøge, som har en passende Rentesum at leve af, saa

at hun ved Hjælp af den har sit „tilstrækkelige Underhold“, eller som har en anden Livsgerning, tilstrækkelig til at underholde hende, kan Politimesteren da ganske sikkert ikke røre. Det er kun den fattige Skøge, han kan faa fat i, men hende kan han til Gengæld forfølge saa meget han vil; thi hvis Erhvervet ikke anses for lovligt og hun ikke kan paavise, at hun har Penge paa Rente eller har noget andet Erhverv, er hun prisgivet og skal uopholdelig paa Ladegaarden; men i saa Fald vil den omtalte Paragrafs Bud bevirke, at Loven kommer til at sige det stik modsatte af det, der staar i dens andre Paragraffer; saa vil den samme Lov, som ophæver Straffen for Utugt, bevirke, at Utugtserhvervet ubetinget bliver strafbart. Det synes jeg dog er en saa meningsløs Vej at komme ind paa, at jeg vanskelig kan tro, at nogen kan finde den rigtig; og naar saa dertil kommer, at Politimyndigheden ifølge Loven af 1860 ikke skal gribe ind, men *kan* gribe ind — den kan altsaa meget godt lade være — synes jeg nok, at den Tilstand, som fremkommer ved Gennemførelsen af de Herrers Lovforslag, baade i Retning af Hykleri — det er det ene, man bebrejder den nuværende Tilstand — og i Retning af Politivilkaarlighed — det er det andet — vil kunne siges at sætte en Rekord, og der kunde da være Anledning til her at anvende Midnatsmissionens i en anden Sammenhæng brugte Citat om at uddrive Djævelen ved Belsebub. Jeg vil derfor ubetinget følge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjærg) i at stemme for Udeladelsen af § 2; naar jeg ikke har givet mit Navn med til dette Forslag, er det af den Grund, at jeg, selv om § 2 var fjernet, ikke finder de Tilstande, der vilde fremkomme ved Vedtagelsen af Lovforslaget, at være af en saadan Beskaffenhed, at jeg mener det forsvarligt at stemme for hele Loven; og saa syntes jeg ikke, at der var nogen Grund til i Betænkningen at tiltræde Ændringsforslaget. Derimod har jeg, sammen med et andet æret Medlem, stillet Forslag om Bordellernes Ophævelse. Jeg tror ikke, at det i og for sig har stort at sige praktisk set, thi det har været mig en stor Glæde at erfare af sagkyndige, der paa Embeds Vegne beskæftige sig med disse Forhold, at det lille Lovforslag, som jeg fremsatte i 1894 sammen med et Par andre ærede Medlemmer, og som det lykkedes os at gennemføre, nemlig Loven om, at en Kvinde ikke kan tvinges til at opholde sig paa et